

МОДЕРНО ПТИЦЕВЪДСТВО

Органъ на Българския Птицевъденъ Съюзъ — София
 Vereinsblatt des Bundes Bulgarischer Geflügelzüchter E. V. — Sofia.

Годишенъ абонаметъ 50 лева предплатени.

За д-ва, кооперации, учреждения, читалища, ученици, трудоваци, войници и членове на птицевъднитѣ дружества и клубове 40 лева.

Обявления и реклами се приематъ по споразумение.

Всичко което се отнася до списанието да се изпраща до редакцията — Плѣвень.

Редакторъ М. Ц. Цоневъ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

1) Д-ръ С. Игнатовъ — Изъ нашата практика. 2) Ив. Добревъ — Подборъ на младитѣ ярки. 3) Хр. Василевъ — Рационално хранение. 4) М. Ц. Цоневъ — Контролното гнѣздо, като важенъ помощникъ на птицевъда. 5) С. И. Симеоновъ — Холера по птицитѣ. 6) М. Ц. Ц. — Какво да правимъ презъ есенъта. 7) Хр. Ц. Цоневъ — Птицевъдството въ Америка. 8) Владимиръ Цоневъ — Ротайлендъ или Ротисландъ. 9) И. Ш. — Нужни сж и грижи за яйцата. 10) Рако — Нашия износъ на яйца и износнитѣ мита. 11) Яйчарската търговия на Дания презъ 1927 год. 12) Построяване на грамаденъ хладилникъ въ Ромъния. 13) Пазаря въ чужбина и у насъ. 14) Съюзенъ и кооперативенъ животъ. 15) 10 съвети за доходното птицевъдство.

Д-ръ С. Игнатовъ.

Изъ нашата практика.

Неуспоримо е, че е голѣмъ интереса къмъ птицевъдството у насъ. Интересъ, за количеството на снесенитѣ яйца презъ зимата, когато тѣ сж най-скъпи и презъ цѣлата година.

Знаемъ всички, че крупнитѣ, материално но богатитѣ, теоретически подготвенитѣ птицевъдци въ Америка и другитѣ страни, подпомогнати отъ съветници, хора на науката и практиката, сж сполучили чрезъ подборъ на добритѣ носачки, вътре въ една раса, или чрезъ подбирање на добритѣ носачки, произлѣзли отъ кръстосването на две, или нѣколко раси, сж създали вече специални носливи раси, каквито сж: Лехорна, Плимутрока, Виандота, Миньорката, Яребичната, Италянка и пр. и пр.

Знаемъ сжщо, че у насъ имаме отдѣлни кокошки, които изненадватъ заинтересованитѣ стопани съ носливостъта си, но понеже последнитѣ не сж подготвени птицевъдци, не могатъ да използватъ такива индивиди за създаване на

стадо добри носачки у насъ. Такива стопани ние слушаме, подробно да ни разправятъ за тѣхъ, като добре смѣтатъ, толкова снесени яйца по толкова лева — това може да ни донесе една добра носачка. Като туримъ едно „ако“ и кажемъ ами, ако имаме толкова и толкова такива носачки — смѣтката е лесна за да искараме, че можемъ да бждемъ много бързо и лесно богати хора.

Особенно тази пролѣтъ, търсенето на яйца отъ прочутитѣ у насъ вече Лехорни бѣ твърде голѣмо. Мнозина птицевъдци успѣха да се снабдятъ съ яйца за люпене, мнозина не успѣха. Последнитѣ останаха съ надеждата — идущата година да сполучатъ.

Тѣзи птицевъдци и любители, които иматъ днесъ ярки и пѣтлета Лехорни, иматъ излишни пѣтлета, но „*многозаинтересованитѣ*“ птицевъдци и любители, които тази пролѣтъ не успѣха да получатъ яйца за люпене, не искатъ да използватъ тѣзи пѣтлета за подобрене на птичето си стадо, а ще чакатъ непременно да получатъ яйца. Така притежателитѣ на Лехорни днесъ се виждатъ принудени да колятъ тѣй ценнитѣ пѣтлета, които използвани като разплодници, съ твърде голѣма вѣроятностъ могатъ да се яватъ подобрители на кокошитѣ ни стада по отношение носливостта.

При другъ случай ще говоря по-обширно върху това може ли и трѣбва ли да се използватъ за разплодъ птицитѣ отъ едно и сѣщо мжтило? Или съ други думи, правилно ли е да използваме пѣтле за покриване на ярки отъ едно и сѣщо мжтило, които произхождатъ отъ едни и сѣщи родители?

Сега да продължа за излишнитѣ пѣтлета отъ Лехорни, Виандоти, Плимутрокъ и пр.

Много пжти, при разни случаи, сме подържали и подържаме, че най-важното условие за преуспѣване на птицевъдството ни е сътрудничеството между птицевъднитѣ дружества, респективно Съюза на птицевъдцитѣ и Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти.

Преди години, Министерството на земледѣлието искаше чрезъ подвижнитѣ земледѣлски катедри да се избератъ и намѣрятъ села, които биха се съгласили да унищожатъ всичкитѣ пѣтли и вмѣсто тѣхнитѣ, да имъ се дадатъ такива отъ опредѣлдна раса. Това бѣ тогава, когато Министерството искаше бързо и масово да подобрява нашето птицевъдство, макаръ че не разполагаше съ много расови пѣтли.

Днесъ, при наличността на много, излишни за птицевъднитѣ стопанства пѣтли, при ежедневното обявяване въ вестницитѣ, какво дружествата разполагатъ съ пѣтли, които предлагатъ по сто лева, Министерството мълчи. Може би мисли, че отъ тукъ нататъкъ то нѣма защо да се интересува по едно дѣло, което е попаднало на правия пжтъ.

Птицевъднитѣ д-ва мислятъ, че една координирана дей-

ностъ съ Министерството е наложителна. Че тази дейност трѣбва да продължи десетки години, ето защо намираме, че е необходимо Съюза на птицевъдцитѣ въ България, да предложи и продаде на държавата, респективно земледѣлскитѣ катедри, всички излишни, на отдѣлнитѣ птицевъдци, расови пѣтлета, които да се използватъ за масово подобрене на птицевъдството въ избранитѣ отъ катедрата заедно съ птицевъдното д-во село, или села.

Налага се, както казахъ и по горе, тѣсно сътрудничество между държавата и дружествата, защото ние схващаме, че частната инициатива е много важно условие за подобрене на птицевъдството ни. Никой не отказва, че най-много-странни опити може да направи държавата, но сѣщо така е вѣрно, че и дружествата могатъ да вършатъ такива.

Намъ ни е особено приятно да констатираме, че по тазгодишния държавенъ бюожесть сж предвидени значителни суми за птицевъдната станция въ София, ще бждемъ особено доволни, тѣзи срѣдства да бждатъ използувани, като не се забравя и належащата днесъ практическа работа между птицевъдцитѣ, една отъ които е пласирането, като разплодници на всички излишни за стопанствата на модернитѣ птицевъдци расови пѣтли.

Защото за нѣкои отъ модернитѣ птицевъдци, които сж платили по нѣколко стотинѣ, че и хиляди лева, за расови птици, изписвани отъ странство, въпроса не е да се купятъ тѣхнитѣ излишни пѣтли съ цѣль за печалба, а да не се унищожаватъ създаденитѣ у насъ расови птици, които сж чисти въ расово отношение и отъ носливи родители, доставени отъ държавата, или птицевъдцитѣ отъ странство и които, използувани като разплодници ще си платятъ нѣколкократно цената, на която биха били купени.

Ще ни се възраси може би, че тѣ произхождатъ отъ непроконтролирани родители. Та въпроснитѣ пѣтли сж само втора генерация отъ купенитѣ отъ държавата расови носачки.

Ив. Добревъ
инженеръ агрономъ.

Подборъ на младитѣ ярки.

Трѣбва внимателно да се наблюдава развитието на младитѣ ярки, за да можемъ отъ рано да различимъ добритѣ отъ лошитѣ. Съ абсолютна сигурност това може свободно да се потвърди следъ една година, когато всичкитѣ преминатъ презъ контролнитѣ гнѣзда; но при все това, ясно могатъ да се разпознаватъ слабитѣ ярки, които не могатъ да бждатъ доходни. Това става посрѣдствомъ достатъчно признаци, които много ясно и съ голѣма сигурност се познаватъ. Тѣзи признаци чрезъ едно последователно упражнение могатъ да

се схванатъ достатъчно и по този начинъ да придобиемъ, както се изразяватъ въ практиката *набито око*. Въ едно стадо отъ едновъзрастни ярки, които сж правилно отгледвани, винаги ще се забележатъ най-добритъ ярки, тѣзи, които ще бждатъ най-доходни, а това сж онѣзи ярки, които най-рано сж се оперили и на които оперяването става последователно и равномерно: най-напредъ крилетъ, после опашката, шията, гърдитъ, тѣлото и най-после гърба съ задницата. Отъ гърба най-напредъ обрасва онази частъ, която е подъ крилетъ, самия гръбъ и най-после задницата.

При Легорнитъ оперяването става много по-сбито, по-бърже и гладко и колкото това става въ по-късно време, толкова ярката е по-добра. Рѣдкото оперяване винаги е единъ лошъ признакъ. Най-рано облеченитъ ярки отъ едновъзрастно стадо (лупило), трѣбва да се отбележатъ съ единъ целолойденъ пръстенъ и да се продължава следъ това да се наблюдава тѣхното развитие. Ако тѣ не страдатъ отъ никакви болести, тогава ги вземаме за разплодъ. Ранното развитие е винаги признакъ на здраво тѣлесно развитие и на носливост. Яркитъ, които най-рано добиятъ изгледъ на кокошки сж най-добри. Тѣзи които иматъ дълги крака, дълги вратове, късъ гръбъ, съ голѣми глави и съ дълги човки на тѣхъ се гледа като негодни за разплодъ. Между младитъ ярки има екземпляри които не сж ярки, а по-скоро хибриди (изроди). Тѣ не носятъ, по-късно по тѣхнитъ крака се явяватъ *шипове* и понѣкога започватъ да пѣятъ. Ако тия екземпляри не сж тѣй много, то отъ тѣхъ можемъ да оставимъ само онѣзи, които иматъ по-добъръ изгледъ на кокошка. Яркитъ, които показатъ лоши признаци се отбелезватъ съ пръстенъ на лѣвия кракъ.

Едниятъ добъръ признакъ на нослива кокошка е по-дългия гръбъ т. е. по-дълги кокошки. Въ тѣхъ опашката стои въ хоризонтално положение, а по-късно, когато започватъ да носятъ, опашката почва да се изправя. Тѣзи отъ яркитъ, които носятъ изправени опашки, иматъ по-късъ гръбъ, следователно не сж носливи. Това се забелезва доста рано и ясно се схваща, а то трѣбва да се наблюдава, защото това е въ нашъ интересъ. Ето защо, преди да почнатъ да носятъ, всички тѣзи екземпляри трѣбва да се отстранатъ.

Презъ лѣтото трѣбва много внимателно да се наблюдаватъ пилетата, тѣзи които не се развиватъ, които оставатъ назадъ, трѣбва да се продадатъ или изколятъ. Материала, който оставаме трѣбва добре да се подбере и колкото по-строго става подбирането, толкова ще получимъ по-голѣмъ доходъ. Само добре развититъ кокошки сж носливи, слабостта е признакъ на болестъ и на недоразвитостъ въ кокошката.

На насъ ясно трѣбва да бжде, че само съ умѣло хранене, добри условия, добъръ курникъ, подобрена храна ще

имаме добре развити кокошки, достатъчно пъргави за да си търсят сами храната. Ярките трѣбва да се държатъ чисти отъ кокошинки, далечъ отъ лоши условия и винаги достатъчно хранени. Сжщото е и при млѣчните крави—изобилна храна, но и добро здраве. Трѣбва да внимаваме да избѣгваме всички ония причини, които често съпровождатъ новоначинающитѣ. Има хора, които не схващатъ това, и мислятъ че отъ нищо, може нѣщо да стане, по-економична храна да даватъ, но на тѣсно да поставятъ кокошките, да не спазватъ необходимата чистота въ храната и помѣщението и че ще могатъ пакъ да добиятъ добри резултати. Вѣрно е, че можемъ да правимъ економия съ подборъ на храна за угояване, но при носенето на яйца, не може да се минава подъ известни норми. Добрите носачки трѣбва да се хранятъ изобилно безъ никаква економия, отъ това което се предвижда въ тѣхната дажба.

На 1 октомврий най-късно, трѣбва да се поставятъ кокошките въ курника, ако сж отгледвани другаде, защото всѣко премѣстване носи загуба. Автоматичните уреди за храна и за вода трѣбва да бждатъ на опредѣлени мѣста. Тѣзи за вода да сж 15—20 см. високо отъ земята, за да не се замръсватъ.

Хр. Василевъ.

Рационално хранене.

Известно е на всички, че кокошката е всеядно животно. Ето защо тя има нужда отъ разстителна, животинска и минерална храна. Така, че при храненето на домашните птици, ние трѣбва да бждемъ крайно внимателни, като чрезъ разнообразната храна, имъ дадемъ възможностъ не само да подържатъ организма но и тѣхната производителностъ.

Безпоренъ фактъ е, че птиците въ повечето случаи се хранятъ лошо, нецелесѣобразно и нерационално.

По липса на познания, удобства и време на кокошките се хвърля повече зърнена храна и то въ изобилие. А днесъ никой не се съмнява, че затлъстяването, което е последица отъ нерационалното хранене, влияе зле върху носливостта. Ржководния принципъ при хранене на домашните птици е: първо храната да е доброкачествена и гарантира здравословното състояние на птиците и второ да е въ строга зависимостъ и съразмѣрностъ спрѣмо дохода отъ сжщитѣ.

Всички кокошки, които живѣятъ на свобода въ градини, ливади и пр. сами намиратъ по-големата частъ отъ най-необходимата имъ храна. Съвсемъ другъ е случая съ тѣзи домашни птици, които живѣятъ въ ограничено пространство

и нѣматъ възможность, посрѣдствомъ ровене и пасене да намиратъ насжщната си необходимостъ. Тукъ всичката храна е ценна и трѣбва при най-възможно низка цена на храната да получимъ максимумъ доходность. Така, че една подготовка за храненето е повече отъ необходима.

Казахме, че кокошката е всеядно животно и има нужда отъ храна на животинското и разстително царство. За това, колкото по-често смѣняваме храната, толкова последната благоприятствува за растежа и правилното ѝ развитие. Сжщото става, когато птицата живѣе на свобода, кждето си намира червей, насекоми, треви, зърна, камъчета, песъчинки и др.

Че кокошката има нужда отъ зърнена храна, въ това се убеждаваме отъ организъма ѝ. Но смесената храна, било въ влажно (меко) или сухо състояние е една необходимостъ, както ворта минералнитѣ вещества, костеното брашно и обилната зеленина. Прочие, това сж главнитѣ хранителни вещества отъ които кокошката има нужда. И липсва ли постоянно едно отъ тѣхъ, то здравословното състояние ще се влошава, а носливостъта намалява.

Да установимъ отношенията на отдѣлнитѣ хранителни вещества, които се смесватъ въ храната на кокошкитѣ необходимо е, да познаваме тѣхната химическа или по-скороказано хранителна стойность. Това обаче съвсемъ не е целъта на настоящето и за това ще се задоволимъ съ препоръчването на следната дажба разнообразна и питателна смесена храна а именно:

16	части	ечмена	ярма
20	„	царевична	„
10	„	трици	
25	„	овесена	„
10	„	костено брашно	
3	„	части ситни дървена въглища и малко гасена варъ.	

Отъ тази смесъ се дава по 60 грама дневно на кокошка. Сжщата може да се храни въ сухо или овлажнено състояние, като въ втория случай можемъ да употребимъ сурватка или прѣсна вода. Нѣкои препоръчватъ тази дажба сутринъ, други вечеръ, ние предпочитаме храненето съ смесена, овлажнена храна да става сутринъ, а на обѣдъ и вечеръ, когато птицата е въ постоянно движение и преди да легне съ 50 грама зърнена храна на глава, която се състои въ следното:

20	части	овесъ
15	„	жито (дребно)
20	„	ечмикъ или царевича

Всѣка кокошка получава срѣдно на день по 110 гр храна. Тази смесена храна е доста подходяща за носачки. Доб-

рия птицевъдъ, не бива да забравя, че прѣсната и чиста вода въ която сме поставили 1 парче зеленъ камъкъ не бива да липсва, тъй както и обилната зеленина.

Отъ гореизложеното виждаме, колко, въ действителностъ, трѣбва да бжде разнообразна и питателна храната на кокошките за да чакаме висока носливостъ.

Хранимъ ли по тази метода ние ще имаме положително добри и задоволителни резултати.

М. Ц. Цоневъ.

Контролното гнѣздо, като важенъ помощникъ на птицевъда.

Въ миналото още, е било известно на птицевъдния свѣтъ, че усиленото носене на дом. птици е наследствена черта. Още тогава, при преценката на тѣхната носливостъ, известни раси добиваха името „добри носачки“, които се предпочитаха предъ другитѣ, благодарение на усиленото имъ популяризиране. Така преценени, тѣ намираха бърже своитѣ любители, които пренебрѣгваха останалитѣ раси, защото се вѣрваше, че между тѣхъ много рѣдко се намиратъ добри носачки. Обаче, това заключение е съвсемъ прибръзано. Понятията „полезна“ или „неполезна“ раса не изключаватъ отъ себе си всичко онова, което озлекачествява носливостъта. Последната е въ зависимостъ и отъ особенитѣ индивидуални качества на отдѣлното животно. Ето защо, при характеризирание на носливостъта, ние трѣбва да обръщаме внимание и на пѣтела, който взема еднакво участие въ наследствения процесъ. Съзнавайки значението на тия качества и заложби на отдѣлнитѣ птици, практики-птицевъди и изследователи още преди 100 години сж се стремѣли да създадатъ отъ отдѣлни екземпляри „носливи поколения или семейства“, както ги наричатъ въ птицевъдството.

По този начинъ дейността имъ се е добре възнаграждавала, защото съ течение на времето тѣ сж получили повече отъ задоволителна срѣдна носливостъ, а при по-старателенъ подборъ и рекордни цифри!

Погрѣшно е да се мисли, че наследственостъта е единствения факторъ, който окачествява расата. И най-добрата раса, поставена при несгоди, неблагоприятни условия, ще ни даде лоши резултати; докато лошата раса, гледана добре и разумно, ще възнагради много по-добре трудътъ ни. Така че, гледането, общитѣ познания и любовъ къмъ птицитѣ сж сжщо важни фактори, които опредѣлятъ носливостъта.

Но все пакъ, наследственостъта си остава решающъ факторъ. Най-голѣмата трудностъ се състоеше въ устано-

4. Показва ни, кои кокошки снасятъ неоплодени, ненормални, дребни или такива яйца, които следъ излюпването си не даватъ здрави и нормални пилета.

5. То спомага на расовиятъ птицевъдъ да си отдѣли едно семейство, което да предава желанитѣ качества на потомството си съ възможна сигурностъ, понеже сжщиятъ познава яйцата на отдѣлнитѣ кокошки и употребява само тия, които отговарятъ на всички изисквания.

6. То предпазва изаяждането на яйцата, или по-скоро много лесно се хваща кокошката, която ги изаяжда, отколкото при носене на свобода.

7. То поставя птицевъда въ положение да контролира разклопването на птицитѣ и да премахва сжщото своевременно.

8. Кокошкитѣ контролирани съ горепоменатото гнѣздо сж много по-кrotки, позволяватъ да се работи съ тѣхъ по-леко и носятъ много по-усърдно.

9. Птицевъда е въ постоянно съприкосновение съ птицитѣ си и забелязва много по-лесно тѣлеснитѣ промѣни и заболявания.

10. Въвеждане на контролното гнѣздо гарантира съ-го-лѣма сигурностъ преследването на известно опредѣлени цѣли.

11. Въ контролното гнѣздо птицата има необходимото спокойствие за снасяне на яйцето и сжщото не остава дълго въ гнѣздото, което пъкъ прави яйцата винаги чисти и по-ценни за разплодъ.

Безъ номѣриране на кокошкитѣ и безъ контрола по-срѣдствомъ контролни гнѣзда е невъзможно едно доходно птицевъдство.

С. И. Симеоновъ.

Холера по птицитѣ.

Тази болестъ е заразителна за домашнитѣ птици. Обикновено тя се явява въ края на лѣтото и есенята и унищожава птицитѣ не на отдѣлно домакинство, а на цѣло село, че и на цѣли области. Холерата по птицитѣ е най-опасната болестъ за последнитѣ защото заболѣлата птица е обречена, съ много малки изключения на сигурна смъртъ.

Причинителя на болестята е единъ много дребенъ бактерий, който въ срѣдата е пристиснатъ.

Холерата напада всички домашни птици, а именно: кокошкитѣ, гжскитѣ, пуйкитѣ и гължбитѣ, сжщо и канарчетата и другитѣ пѣснопойни птици, които се гледатъ въ клѣтки (кафези) грабливитѣ птици врабчетата и фазанитѣ.

Заразителния материалъ най-често се намира въ изверженията на болната птица, отъ които, малки части се полѣпватъ по зърнената храна и които като се погълнатъ отъ

друга птица позволяват на бактерията да се вмъкне въ тѣлото ѝ. Сжщо и чрезъ водопоя, съ водата може по сжщия пжтъ да се заразятъ здравитѣ птици. Установено е, че яйца отъ птици, които боледуватъ отъ холера изхранени на здрави птици, заразяватъ последнитѣ. Сжщо и чрезъ вдишване на въздухъ наситенъ съ зараза, здрави птици могатъ да заболѣятъ. Рѣчната вода, по право водата въ рѣкитѣ, въ които има хвърлени трупове на умрѣли отъ холера кокошки или патки е заразителна на много километри подъ мѣстото гдето сж труповетѣ. Ето защо голѣма пакостъ, неизчислими материални загуби нанасятъ на селото, или селата презъ които минава рѣката, ония птицевъдци, които хвърлятъ труповетѣ на птицитѣ, умрѣли отъ холера въ рѣката и съ това ставатъ причина да заболѣятъ и измратъ птицитѣ на селото, респективно селата.

Болестъта се развива твърде бързо и съ много голѣма смъртностъ. Много често при заболѣлитѣ птици нѣмаме нѣкой признакъ и смъртъта се явява веднага. Животното пада като отъ куршумъ ударено. Здравитѣ вечеръта птици, птицевъдеца намира сутринъта мъртви на земята. Понѣкога болестъта продължава 12—24 часа, че и 2—4 дни и свършва пакъ съ смъртъ. Въ тѣзи случай се вижда, че птицата е умислена, не яде, или съвършено слабо. Стои умарлушена, гледа да се скрие, перата ѝ сж настрѣхнали, крилетѣ увиснали, гшшата се подува и шията се изкривява. Изъ човката изтича пенеста лига. Птицитѣ поврѣщатъ; често пиятъ вода и иматъ силна диария съ неприятенъ миризъ, въ началото бѣло жълти, а по-сетне — зелено боядисани воднисти извержения.

Перата около ануса сж зацапани и слепени. Чува се свирене, хъркане при дишането, а къмъ края птицата държи човката си отворена, като че въздуха ѝ е недостатъченъ. Менгушитѣ и гребеня получаватъ бледъ, или червенъ цвѣтъ до като най-после преди настѣпване на смъртъта се яватъ треперения, или гърчения.

Най-добрата борба съ болестъта е предпазване на птицитѣ отъ заразата. Това значи, всѣки птицевъдецъ, или притежателъ на птици да се стреми да запази птицитѣ си отъ да се внесе въ тѣхъ заразата, да не се внесатъ бактерии-тѣ на холерата.

Отъ голѣмо значение е да не се пуца при птицитѣ ново купени такива защото, най-често съ последнитѣ се разнася болестъта. Новокупени птици трѣбва да останатъ отдѣлно най-малко 14 дни, а много по-добре е да бждатъ подъ карантина нѣколко седмици.

Когато болестъта се е явила въ двора ни, между птицитѣ, то една отъ най-важнитѣ работи е отдѣлянето, бързото отдѣляне на здравитѣ отъ болнитѣ, като се дезинфициратъ тѣлата имъ. Холерния бактерий се лесно унищожа-

ва отъ дезинфекционнитѣ ни срѣдства и понеже той се намира най-много въ куришкитѣ, частъ отъ които сж полевени по краката и перата на птицитѣ, то трѣбва да се искъпватъ всичкитѣ здрави птици преди да се прѣмѣстятъ въ новия чистъ курникъ, въ 2⁰ лизолова баня, като се измиятъ най-внимателно и добре краката. Така може да се постъпи презъ лѣтото безъ всѣкаква опасностъ. Отдѣленитѣ здрави птици въ новия курникъ се гледатъ и хранятъ отъ отдѣленъ човѣкъ, който не стѣпва при болнитѣ птици.

Добре е да се остава въ водата на отдѣленитѣ здрави птици зеленъ камѣкъ 1% и да имъ се дава по кафена лъжичка солна киселина, или пѣкъ да имъ се дава 2½% креолиновъ разтворъ.

Необходимо е още да се чисти често курника и пѣр-товетѣ, като се залива пода съ варевъ млѣко.

Добри резултати сж получени напоследѣкъ съ предпазна и лѣчебна целъ, инжектирането съ серумъ и пр.

Всѣки птицевѣдецъ и стопанинъ на птици трѣбва да знае, че въ случай че се появи въ двора му холера по птицитѣ, длъженъ е веднага да съобщи въ общинското управление, което отъ своя страна е длъжно да уведоми ветеринарния лѣкаръ за да вземе всички мѣрки за ограничаване и прекрѣтяване на болестъта.

Ето защо длъжностъ е на всѣки птицевѣдецъ, така му налагатъ интереситѣ, да подири ветеринарния лѣкаръ, за да запази птицитѣ си отъ явна смъртъ, да запази капитала вложенъ въ птицевѣдството, да запази производството на яйца което носи добри пари на трудолюбивата българска домакиня.

Труповѣтѣ на умрѣлитѣ животни въ никой случай не трѣбва да се хвърлятъ по двора, на пѣтя, или въ рѣката а да се закопаватъ дълбоко въ земята, въ гробищата за животни. Така само ще запазимъ нашия и сѣседския имотъ.

М. Ц. Ц.

Какво да правимъ презъ есеньта.

Всѣко годишно време, носи съответнитѣ радости и задължения на птицевѣда къмъ своето стопанство. Така напримеръ всички съ нетѣрпение очакваме първото яйце — което безспорно предвѣщава и настѣпващата есень. Съ настѣпването на това годишно време, носливостъта на птицитѣ чувствително намалява, въ замѣна на което цената на прѣснитѣ яйца се доста много увеличава. Ето защо всичкитѣ наши усилия, трѣбва да се състоятъ въ това, да подържаме и запазимъ носливостъта. Срѣдствата, съ които можемъ да си послужимъ въ този случай сж: крѣхко и сочно зеле, кълѣнъ овесъ и обилна храна, която ще замѣсти липсата на такава

която птицитѣ свободно си набавяха презъ лѣтото. Употрѣблението на пикантни (раздражителни) сръдства, които дразнятъ яйцепровода, трѣбва да избѣгваме, защото вредятъ на птицитѣ.

Презъ този сезонъ окото на птицевѣда трѣбва да е много зорко! Всички птици, които сж изморени отъ усилената носливостъ да се наблюдаватъ строго.

А тѣзи, които сж простудени (боледуватъ отъ хрема, или иматъ влажни и гореливи очи) да се отстранятъ веднага отъ стадото и изколятъ. Напаста отъ една дифтеритна епидемия е голѣма, нейнитѣ предшественици сж гореизброенитѣ нездравословни състояния. Въ Америка като предпазно сръдство употребяватъ 3 грама киселъ сѣренъ магнезий или $2\frac{1}{2}$ грама сѣренъ прахъ дневно на кокошка.

Като най-сигурно, обаче предпазно сръдство, което лекува сжщевременно и дифтерита е холандския серумъ „Антидифтеритъ“. Това сръдство се употребява съ много голѣмъ успѣхъ и резултатъ и въ Германия. Защо обаче у насъ е забранено, иматъ думата компетентнитѣ!

Тамъ, кждето мѣстото позволява въ началото на октомврий добре е птицитѣ да се измѣстятъ отъ досегашния си дворъ. Въ новото пасище тѣ ще иматъ възможностъ да събератъ нови сили за прекарване на зимата. До това време птицитѣ, спокойно могатъ да пренощуватъ по дърветата. Това ги засилва доста и подготвя за приближаващата зима.

Презъ този сезонъ ще трѣбва да извършимъ едно генерално шкартиране на всички птици, които обременяватъ стадото ни. Старитѣ лоши носачки, непотрѣбнитѣ пѣтли, следъ като се угодятъ малко съ царевица, добре е да се продадатъ. Младитѣ пѣтлета се сжщо, презъ това време, отдѣлятъ отъ яркитѣ. Частъ отъ тѣхъ, ще угоимъ и продадемъ на пазаря, а добритѣ за разплодъ обявимъ чрезъ списанието „Модерно птицевъдство“ за проданъ.

Най-сетне, нека не забравяме че едно коренно почистване на помещѣнията е навременно и повече отъ необходимо за запазване здравословното състояние на птицитѣ.

Хр. Ц. Поневъ

Чл. Русенск. Тѣрг. Инд. Камара.

Птицевъдството въ Америка.

Днесъ за днесъ, може да се твърди съ положителностъ, че птицевъдството въ Съединенитѣ щати (Америка) е най-доходния отрасълъ отъ земледѣлското производство, че интереса къмъ птицевъдството въ тази културна страна е достигналъ до най-висока степенъ на проява, че този отрасълъ най-лесно и най-ефтино може да се модернизира, за да даде фантастични и много голѣми доходи и то въ най-кратко време.

Това съвсемъ не сж празни приказки, а неуспорима действителностъ, която може да се потвърди съ данни и цитати отъ най-новитѣ издания на птицевъдството, написани отъ авторитетни птицевъди.

Англосаксонецътъ се ръководи отъ принципа, че преди да почнешъ известна професия, трѣбва да я изучишъ, трѣбва да се подготвишъ, и той строго следва това правило. „*Преди да тичашъ, ноучи се да ходишъ*“ — казватъ американцитѣ.

И днесъ американеца, просвѣтенъ, надаренъ съ способността да преценява добре доходността на отдѣлнитѣ отрасли въ стопанството си, използва смѣло дългогодишнитѣ опити въ областта на птицевъдството, защото добре знае и е повече отъ увѣренъ, че птицевъдството е наистина доходно!

Прелистимъ ли многобройнитѣ списания и бюлетини на птицевъдни клубове и държавни опитни станции, които излизатъ седмично въ 40—50 страници, ще се увѣримъ, че още много, ние, българитѣ, има да се учимъ отъ тѣхъ, по отношение доходността на птицевъдството.

Яйчарската индустрия въ Америка е въ цвѣтуще състояние; тамъ има градове, какъвто е напр. гр. Петалума въ Калифорния, който дължи своя разцвѣтъ и благоденствие изключително на птицевъдството. Въ своята книга: *Кокошката, която носи и кокошката която плаща*, чиито основни принципи трѣбва да се знаятъ отъ всѣки добъръ птицевъдъ, професоръ Шаронъ ни дава много интересни описания за разцвѣта и състоянието на птицевъдството въ тоя градъ. Града Петалума, самъ притежава 4 милиона кокошки и едно производство отъ 500 милиона яйца! Има стопанства кждето се отвъждатъ по 15,000 кокошки, кждето всѣка кокошка донася чистъ доходъ — единъ доларъ. Има други стопанства, гдето доходътъ отъ една птица достига отъ 1—3 долара годишно!

Съвсемъ не е рѣдкостъ, да се срещнатъ множество птицевъди съ по 3000—4000 кокошки, два автомобили и хубава кжща. Единъ такъвъ птицевъдъ е деклариралъ предъ финансовитѣ власти, че неговитѣ 3300 кокошки му донасятъ годишно 6100 долара или *854,000 лева*. Стопанството му заема едно пространство отъ 40 декара земя.

Като главна храна на кокошкитѣ се дава изключително зелето, чиято култура заема голѣми пространства въ цѣлата околностъ на Петалума. Изкуственитѣ квачки (мжтачки) въ Петалума излупватъ годишно 13 милиона пилета. Най-голѣмия инкубаторъ има една продукция отъ 300,000 пиленца всѣки 3 седмици или повече отъ 2 милиона годишно.

Най-любимата раса тамъ е така наречената *Бѣла Лехорна* или както погрѣшно нѣкой я наричатъ „*Бѣла италянка*“. Подобни резултати сж добити отъ птицевъдцитѣ въ щата Нью-Йоркъ, Канада, гдето зимата е много остра. Нека

не ни очудва, защото птицевъдството не е нищо друго, освен въпрос на хранене и хигиенично жилище.

Доста интересно е мнението на търговската камара въ Петалума, която подчертава факта, че най-добрите птицевъдци, които сж станали милионери отъ своето птицевъдство сж граждани отъ Петалума, а не земледѣлци или фермиери, които обикновено се считатъ по опитни. Това сж бивши счетоводители, механици, желѣзничари и др. хора, които не сж имали никакво понятие отъ птицевъдство, обаче проучили сж го основно, използвали сж съветите на специалистите докато фермиерите сж следвали старите методи на отглеждане.

Американецътъ счита кокошката за една малка жива машина за произвеждане на яйца — една машина, която преработва суровите материали, които получава подъ формата на храна въ завършени продукти яйца, месо или масъ. Той я пази, храни я най-рационално и за това американската кокошка дава срѣдно годишно производство около 200 яйца, а при конкурсите има рекорди надъ 300 яйца годишно. Само така можемъ да си обяснимъ фантастичните цифри за птицевъдството въ Америка.

За американеца, най-доходния отрасълъ въ земледѣлието е птицевъдството, а у насъ и най-вишите ржководни фактори нѣматъ представа, какво може да даде птицевъдството и какво трѣбва да се направи, за да даде то максимумъ доходъ за народното стопанство.

Доста интересни сж докладите на отдѣлните Щати върху индустриалното птицевъдство. Отъ тѣзи доклади за 1923 година, извличаме следните данни:

Птицевъдството презъ 1923 год. е дало общо производство 1 милиардъ и 47 милиона долара.

Въ сжщите доклади се правятъ числени сравнения между другите отрасли на земледѣлското производство: отъ тия сравнения и най-невѣрующите се убеждаватъ въ значението на птицевъдството въ народното стопанство.

По стойността на производство, птицевъдството стои много по-високо отъ това на скотовъдството въ *Съединените щати*. Птицевъдството е дало производство: шестъ пжти повече отколкото коневъдството, седемъ пжти повече отъ производството на овцете и десетъ пжти повече отъ стойността на вълната.

На 1 януарий 1924 год. общиятъ брой на птиците въ Съединените щати е билъ 491 милиона оценени за 351 милиона долари и съ една продукция на яйца за 26 милиарда т. е., ако наредимъ яйцата едно до друго ще се добие една дължина равна на четири пжти на разстоянието отъ земята до луната!

И това действително сж много фантастични за насъ, европейците цифри; но тѣ говорятъ колко много има да се работи още въ тази областъ.

Владемиръ Цоневъ.

Ротайлендъ или Ротисландъ.

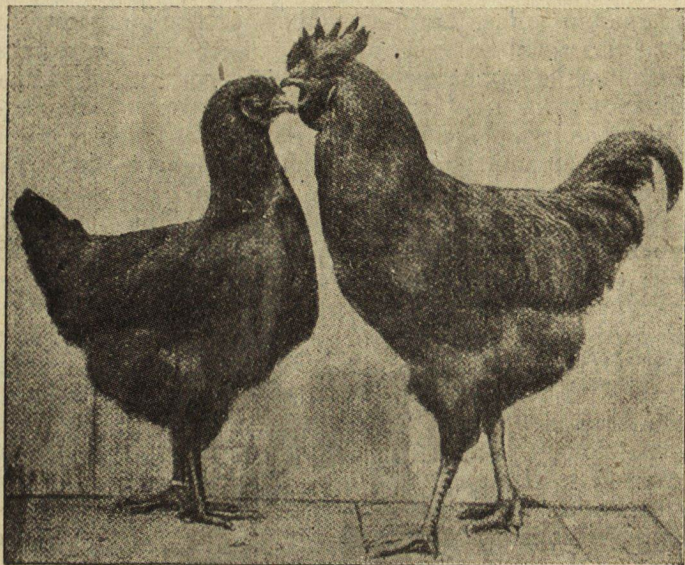
Ето една кокоша раса, чиято история се коренно различава отъ тази на другитѣ раси. Почти всички модерни раси сж създадени отъ птицевъди практики, които сж имали и преследвали една строго опредѣлена целъ. Ротисланда, обаче се развиваше и оформяваше като отдѣлна раса, въ продължение на половина столѣтие, благодарение върването и предразсѣдка на населението въ северо-американския щатъ Ротисландъ. Населението на тази държава върваше дълбоко, че червения цвѣтъ е особенъ белегъ на жизнена сила и способностъ. За това всички ония, които желаеха да иматъ здрави и носливи птици обръщаха сериозно внимание на червеното оперение. Вследствие това закоравело убеждение на мѣстнитѣ жители, въ първата половина на миналото столѣтие, тамъ се внасяха изключително пѣтли отъ малайската раса и Кохинхинъ за кръстосване съ мѣстнитѣ кокошки. Отъ тѣхнитѣ приплоди се избираха само червентѣ пѣтли и по този начинъ съ течение на времето се създаде облагородената туземна раса — Ротисландъ! И едва преди 10 години група птицевъди специалисти, създадоха окончателно тази раса и формираха щандартния ѝ типъ, която кръстиха на името на щата отъ кждего произхожда. а именно Ротисландъ или Ротайлендъ, както се произнася на английски!

У насъ Ротисланда се внесе за първи пѣтъ преди две години и днесъ особено въ София и софийско е доста разпространена, а поради хубавия си изгледъ и полезни качества, намира бърже своитѣ любители.

Ротисланда принадлежи къмъ срѣднотежкитѣ кокоши раси. Тя включва въ себе си дветѣ най-важни и полезни качества: повече отъ задоволителна носливостъ и вкусно месо!

Стойността, обаче на една кокошка въ земледѣлското стопанство не се състои само въ количеството и качеството на месото ѝ, а по скоро въ количеството на яйцата или нейната носливостъ. Въ последния случай е необходимо да се направи още едно разграничение, а именно, кога или презъ кое годишно време сж снесени яйцата, защото известно е на всички, че презъ зимата яйцата сж най-скѣпи. На това условие Ротисланда отговаря напълно, защото е много добра зимна носачка. Така напимѣръ рано излупено пиле отъ тази раса, при нормално хранене и гледане, може да пронесе на шестия месецъ. Почти навсѣкжде младитѣ ярки носятъ най-усилено презъ декемврий. Благодарение пъкъ на голѣмата издръжливостъ спрѣмо разнитѣ климатически условия и промѣни, още рано презъ пролѣтѣта, ние можемъ да си излупимъ така желанитѣ и полезни „ранни пилета“, които се отглеждатъ безъ особенни грижи и растѣтъ бърже.

Поради гореизброенитѣ полезни качества на Ротисланда, нейната жизненостъ, красива фигура и лъскаво червено оперение, тази раса намира бърже навсѣкждѣ своитѣ привърженици и за това днесъ, тя е една отъ най-широко разпространената кокошка следъ белия Легхорнъ и Виандота!

Ротайлендъ или Ротисландъ.

Следъ, като предадохме въ кратце произхода и полезнитѣ качества на Ротисланда, ще се постарамъ да направимъ едно описание на тази раса. Ротисланда има продълговата фигура, въ формата на здраво построень четирижгълникъ. Главата е срѣдно голѣма съ малко извита клюна. Гребенътъ е простъ, изправенъ и средно голѣмъ. Лицето и е червено и покрито съ космообразни пера. Шията не е много дълга, красива и гъсто оперена. Тѣлото ширско и продълговато масивно, гърдитѣ широки и правилно закръжгелени, а крилетѣ крепко прилепени за последното. Опашката е кжса и покрита съ пера, които се закръгляватъ въ тжлъ жгълъ. Краката сж срѣдно-голѣми, прѣститѣ гладки съ тънки кости и почти желти.

Оперението е гладко свѣтло червено, почти черешово.

На край, нека не се забравя, че Ротисланда, носи съвършено едри яйца които притеглени на везни, дохождатъ срѣдно 60 грама едного. Сжщитѣ иматъ много приятенъ желто кафявъ цвѣтъ и сж най-любимата закуска на англичанина и за това извънредно много и съ охота търсени на лондонския пазаръ.

и. ш.

Нужни сж грижи и за яйцата.

Нехайниятъ никога неможе да има щастие — казва стара една поговорка. Само трудолюбието донася благословията. Птицевъди, ето какви грижи се искатъ отъ васъ да полагате за яйцата :

Чисти, сухи курници и гнѣзда.

Яйцата трѣбва ежедневно да се събиратъ (презъ лѣтото най-малко два пѣти презъ деня. Щомъ нѣкоя кокошка започне да клопа, трѣбва веднага да я отдѣлиме отъ другитѣ, ако нежелаеме да я насаждаме.

Върху яйца, които намирате въ скрититѣ гнѣзда на птицитѣ, обръщайте по-сериозно внимание. Такива яйца би трѣбвало да се употребатъ въ кухнята, ако ли сж годни още за това, но никога не бива да ги даваме за насаждане. Събиранитѣ презъ лѣтото яйца съхранявайте на хладни мѣста.

Яйцето трѣбва да подържате винаги на сухо.

Сжщо както маслото, така и яйцето много лесно поглѣща разнитѣ миризми и затова трѣбва да съхранявате яйцата въ чисти, сухи помѣщения, които да нѣматъ никакъвъ дѣхъ. Пукнати и измърсени яйца, не бива да се изнисатъ на пазаря. Употрѣбете ги въ кѣщи за ваши нужди. Омиване яйцата презъ лѣтото никакъ не се препорѣчва поради това, че навлажненитѣ чрезъ омиването яйцата се развалятъ твърде бърже; това се обяснява съ положението, че всѣка влага дава възможность, за прихващане на бактерии или други разлагащи се зародиши. Необходимо ли е непременно яйцето да бѣде омито, употребете за целта разтворъ отъ обикновена кухненска сода (сода за пране) което следъ омиването му се избърше съвършено и изсуши. Съ содовъ разтворъ, яйцата се миятъ много лесно и бърже, следъ като черупката получава свѣжъ изгледъ. Независимо отъ това, содата унищожавя всички бактерии и гниещи зародиши. Всѣки, който желае да продава яйца, трѣбва да се старее и изнася на пазаря само чисти яйца и то абсолютно прѣсни. Презъ лѣтото, яйцата сж най-евтени, обаче не поради това че на пазаря идватъ много прѣсни яйца, а по простата причина, че болшинството нехае какви яйца се продаватъ и затова търговцитѣ, за да бждатъ запазени отъ евентуални загуби отъ развалени яйца, предлагатъ и по-малка цена. Неможе никой да очаква, щото градското население да плаща еднаква цена за развалени и за прѣснитѣ яйца и за това самитѣ търговци яйчари познаватъ много добре това положение и сж предпазливи.

Що се отнася пкъ до яйца за разплодъ, говорихме за това вече въ книжна I на списанието и не можемъ и тукъ

да не приповторимъ пакъ, че само онзи, който бди върху чистокръвността на своето стадо и оплодеността на яйцата, той има право на една добра цена, което положение ще му донесе не само материални но и морални облаги, които, за нашето засилваще се младо птицевъдство, сж отъ особено значение.

Рако.

Нашия износъ на яйца и износнитѣ мита.

Доста пжти е писано вече, че износа на яйцата, който отъ две години насамъ много намаля. Споредъ официалната статистика изнесени сж:

	1926 г.	1927 г.	1928 г.
	к и л о г р а м и		
януарий . .	81,108	222,677	19,152
февруарий . .	324,073	246,176	97,164
мартъ . .	1,215,263	810,304	701,314
априлъ . .	1,863,394	1,689,697	952,536
май . .	1,640,660	1,764,802	1,903,223
юний . .	1,067,818	1,156,054	911,896
	<u>6,198,316</u>	<u>5,890,300</u>	<u>4,585,585</u>

Значи въ сравнение съ 26 година сме тази година изнесли $1\frac{1}{2}$ милиона килограма по-малко, което прави повече отъ 200 вагона или кржгло 30 милиона яйца. Причинитѣ за това сж известни: лошото време презъ пролѣтѣта, лошата реколта, която накара селянитѣ да продаватъ и колятъ кокошкитѣ си, усиления износъ на кокошкитѣ поради липса на храна и липса на съзнание у селянина, каква вреда се нанася на стопанството съ изнасянето на кокошкитѣ и най-важната причина — претрупаността на нашия износъ на яйца съ високи мита и такси, които правятъ тази стока въ странство неконкурентоспособна. У насъ все още за единъ вагонъ яйца отъ 144000 парчета се плаща 25,000 лв. за мито, девизни одрѣжки и други държавни такси, които спжватъ нашия износъ. Миналата година стойността на изнесенитѣ яйца бѣше 730,000,000 лв., но тази година нѣма да стигне даже до 500 милиона. Времето на износни мита върху консумативни артикули отдавна е минало. Страни, които порано бѣха наши клиенти, днесъ ни конкуриратъ съ яйцата въ Германия, главното мѣсто за пласиментъ на нашитѣ яйца. Нашитѣ конкуренти въ яйчарската търговия, като Югославия, Италия, Дания, Белгия, Холандия, Полша и Русия или

никога не сж имали износни мита, или вече отдавна сж ги премахнали.

Тъй като въ Русия нѣма жито за износъ всичкия стремежъ е насоченъ да се увеличи износа на яйцата и действително, отъ априлъ насамъ пристигатъ грамадни количества руски яйца, съ които ние съ нашитѣ български яйца, претрупани съ износни мита, такси и скжпо навло, не можеме да конкурираме. Това за сега парализира износа ни. Въ Берлинъ на 14 юний прѣсни руски яйца сж се продавали по 70 марки касата или около 2300 лв. = 1'60 парчето обезмитено франко Берлинъ, а сжщевременно тукъ въ България плащаме по 1.60 лв. на броя.

Ако не искаме да спре съвършено нашия износъ на яйца, който до скоро заемаше второ мѣсто въ листата на износнитѣ артикули, трѣбва веднага да се освободятъ яйцата отъ всички мита, такси и девизни одрѣжки като се намали оценката на яйцето за мито, девизни одрѣжки и гербъ върху фактурата до минимумъ.

Виждаме да се правятъ постоянно разни улеснения на нови артикули за износъ и много жалко е, че за единъ артикулъ, който отъ доста години съ своя износъ подкрепя нашия търговски балансъ, не се прави на време никакво улеснение. Тукъ не се касае за 5—6 милиона чужда валута, която може да се добие чрезъ износа на плодове, зеленчуци, вино и пр., а се касае за стотици милиона, които не могатъ да влѣзатъ въ страната, защото нашитѣ яйца се правятъ неконкурентоспособни и се прѣчи на износа, макаръ че има грамадни излишѣци отъ този артикулъ. Щомъ като отъ една страна се насърдава нашето птицевъдство, не трѣбва отъ друга страна да се спира износа на яйцата, значи да се взима съ едната ржка това, което се дава съ другата.

Яйчарската търговия на Дания презъ 1927 год.

Обикновено Дания ни се сочи за примѣръ, като страна, въ която производството е най доходно и интензивирано. Считаме за необходимо, да дадемъ нѣколко цифри за яйчарската търговия на тая страна, които сж истинското огледало на нейния стопански животъ.

Мекото време презъ първитѣ месеци на миналата година предизвика рано пронасяне на кокошкитѣ, вследствие на което яйцепроизводството се увеличи доста, а ценитѣ намалѣха и то най-много презъ мартъ! Последнитѣ се стабилизираха до нейде едва презъ априлъ, което положение трая до края на м. юний; въ сжщото време консервирането на яйцата се увеличаваше енормно. Тази аномалия въ ценитѣ се

криеше най-много въ усиленото поставяне на яйца въ кюлаусъ, а така сжщо и конкуренцията на Холандия, Белгия и Ирландия, които разполагаха винаги съ пресни яйца!

Споредъ официалнитѣ данни на статистическия департаментъ, износа на яйца отъ Дания презъ тази година, въ каси по 1440 парчета бѣше:

1927 г.

	пресни	консервирани	общо
За Англия	344.167	102.862	447.029
„ Германия	130.800	6.731	137.531
„ Швеция	1009	651	1657
„ Норвегия	1	8	9
Други страни	360	120	480
	<u>476.334</u>	<u>110.372</u>	<u>586.706</u>

1926 г.

	пресни	консервирани	общо
За Англия	349.321	101.503	450.854
„ Германия	106.353	9.000	115.353
„ Швеция	10.642	479	11.121
„ Норвегия	318	90	408
Други страни	94	92	186
	<u>466.758</u>	<u>111.164</u>	<u>577.922</u>

Безъ да се впускаме въ подробноститѣ, които тия цифри ни показватъ, а именно: че има една непостоянностъ на износа въ отдѣлнитѣ държави, за насъ най-важното е, че износа на яйца отъ Дания и миналата година показва едно увеличение съ близо 9000 каси по 1440 яйца касата. Общата стойностъ на износа презъ 1926 год. бѣше 87.8 милиона крони или кржгло **3,300,000,000 лева.**

Съобщава *Ливорно.*

Построяването на грамаденъ хладилникъ въ Ромъния.

Въ градъ Яшъ (Ромъния) се образува м. г., едно дружество, чиято цель бѣше построяването на единъ хладилникъ за консервиране на месо, запазване на плодове, яйца и др. хранителни продукти. Въ това предприятие дѣло участва и общината съ собственъ капиталъ — а дружеството подъ името „Chiata“ съ единъ капиталъ отъ 6 000.000 лей. Общо постройката на тоя хладилникъ съ фабриката за ледъ и други инсталации струватъ на общината 30.000 000 леи.

Ето едно крупно стопанско постижение на тая страна, чийто примѣръ трѣбва да последваме.

Пазаря въ чужбина и насъ.

СТРАНСТВО. Въ началото на м. септемврий, ценитъ на яйцата, както въ Германия, Швейцария така и въ останалитъ консумативни центрове показаха едно бързо повишение. При това пристиганията отъ всѣкъде бѣха много слаби, поради полскитъ работи въ продуктивнитъ страни. Това положение едва продължи до 10 сжщия месецъ.

Ценитъ, съобразно годишното време, изглежда навсѣкжде, далече надминаваха върха на обикновеното повишение и което е естествена последица. Благодарение увеличжение производството настъпи една реакция, която на първо време предизвика стагнация въ европейскитъ пазари а после и спадането, което го имаме днесъ. Докато до преди 10—15 дена се продаваха прѣсни български яйца франко вагонъ Буксъ, Пасау или друга гранична станция по 190—195 франка касата, днесъ, пласмента е повече отъ труденъ и едва се реализирва 180—185 шв. франка за касата отъ 1440 яйца.

У НАСЪ. Въ началото на месеца, поради хармана който навсѣкжде бѣше привършенъ, кокошкитъ носеха доста усилено, вследствие на което пристиганията бѣха значителни а ценитъ благодарение усиленото търсене доста високи. Въ северна България се получаваше за франко яйчарски складъ отъ 2'50 до 2'60 на парче. Ценитъ въ южна България и балканскитъ мѣста бѣха съ 10—20 ст. по низки. Напоследъкъ поради намалението на прѣсна стока се почувства обратно на пазаря въ странство, едно повишение на мѣста съ 10 ст. на парче, а другаде и съ 20 дори 30 ст.

Поради голѣмитъ горещини, които препятстватъ транспорта на птицитъ, за сега сжщитъ не се търсятъ никакъ.

Съюзенъ и кооперативенъ животъ.

Важно съобщение.

Управителния съветъ на Българския Птицевъденъ Съюзъ — София, моли най-настоятелно всички дружества и клубове, които не сж отговорили на окръжно № 1, да сторятъ това въ най-скоро време като изпратятъ всички сведения, списъци и др. искани въ сжщото окръжно.

Редакционно разпореждане.

За по-голъма експедитивностъ и економия въ пощ. разноски, редакцията и администрацията на списанието

настоятелно моли всички секретари на птицевъдните дружества, клубове и кооперации, да изпратят веднага списък на членовете с точния им адрес, тъй като списанието ще се изпраща за бъдаще направо на членовете, а не до дружествата.

Ония дружества, които имат излишък изпратени броеве, да ги раздадат на неполучилите до сега списанието дружествени членове и за стореното отбележат въ списъка на абонатите.

При възможност нека всички дружества побързат съ отчитането на абонамента, като събраните суми изпратят въ най-скоро време на редакцията въ Плѣвень.

Изъ птицевъдното дружество — София. Софийското птицевъдно дружество възнамерява да устрои презъ м. ноемврий т. г. въ София *окръжна птицевъдна изложба*, на която ще бъдат застъпени раситѣ: Лехорнъ, Плимутрокъ, Ита-лянка, Виандотъ, Миньорка, Ротисландъ, мѣстни кокошки, юрдечки Пекински, Орпинтонъ, мѣсни и др.

Софийската Окръжна Постоянна Комисия е отпуснала 1000 лева помощъ на дружество „Птица“. Комисията съ писмо до дружеството е обещала да даде: пълната си подкрепа на последното въ дейността му за подобрене на птицевъдството въ окръга.

Клуба на птицевъдците въ гр. Плѣвень ще устрои презъ настѣпващия сезонъ редица птицевъдни конференции изъ по-главните пунктове на северна България, така също и маса просвѣтни беседи изъ по-големите села на Плѣвенския окръгъ. Въ тази си дейностъ клубъ ще бъде подкрепенъ съ всичко възможно отъ страна на Постоянната комисия.

Първата голѣма областна птицевъдна конференция ще се състои въ Г. Орѣховица, въ която съюзния председател г-нъ Професоръ Г. С. Хлѣбаровъ ще говори на тема: **Повдигане родното птицевъдство**, а г-нъ Д-ръ С. Игнатовъ — председател на клуба за: **Птицевъдните дружества**.

Ние не се съмняваме, че подобре организирани, окръжни дружества ще последватъ тази похвална дейностъ на Плѣвencia.

КНИЖНИНА

Въ редакцията се получиха следните издания:

Hof und Garten, нѣмско илюстровано списание, бр. 17, за птицевъдство, зайчарство и др. Официален органъ на птицевъдния съюзъ въ Пасау.

Градинарь, бр. 6, год. 18, месечно илюстровано списание за градинарство, дребно живо расновъдство и домакинство, редакторъ П. Д. Бубовъ — Плѣвень, год. абонаментъ 40 лева.

Земледѣлско стопанство, месечно популярно списание, издание на дружеството на българските агрономи — София, кн. 7, год. II. Редактори: Ст. М. Лукановъ и Ив. Вачевъ.

Земледѣлски уроци, год VI, кн. 7, месечно селско стопанско списание, редакторъ Юрданъ Илийчевъ, София, ул. „Кракра“ № 5 — кооперативен домъ год. абонаментъ 40 лв винаги предплатени.

Извѣстие на Бургаската търговска камара бр. 23.

Видински окр. вестникъ, официално издание на окръжната постоянна комисия, бр. 14.

Мастанлийски окр. вестникъ, официално издание на окр. постоянна комисия.

Общински финансов прегледъ, редактори Дим. Пъевъ и Д-ръ Хр. Гюлеметовъ, Ст. Загора.

Развъждане и отглеждане на кокошката, извлечение отъ ръководството на проф. Bruno Dürigen—Berlin. Преведъ отъ немски Ст. Тотевъ, зап. подполковникъ.

Излъзе отъ печатъ ръководство по птицевъдството „Развъждане и отглеждане на кокошката“ най-ново издание, преводъ отъ нѣмски, отъ 14 коли форматъ $\frac{1}{8}$ съ 78 фигури въ текста. Добритѣ отзиви за нея, които даде Видинската окръжна постоянна комисия въ окръжния вестникъ брой 3 сж напълно заслужени и всѣки птицевъдецъ, както и всѣки стопанинъ, би трѣбвало да я има като настолна книга, която ще го опжти какъ отъ една кокошка може да получи 300 лева годишенъ доходъ и повече.

Достатъчно е да се прочете съдържанието ѝ, за да се види, колко е ценна, още повече, че до сега нѣма на български езикъ такова пълно, систематизирано и подбрано ръководство по този въпросъ.

Съдържа: 1) Описание на раситѣ: Миньорка, Италянка, Легхорнъ, Плимутъ-рокъ, Виандотъ и пр. 2) Целъ, задача и дейность на птицевъдцеа. 3. Подборъ за развъждане. 4) Общи грижи на птицевъдцеа: хранение, курникъ, чистота и пр.

5) Устройство на курника и постройка на пристроени курници: използване дървени, землени, масиви и пр. 6) Вътрешна уредба на курника: гнѣзда за носене, контролни гнѣзда, дъски, прѣти, постилки и пр. 7) Зименъ дворъ и устройството му. 8) Каква раса да се избере за развъждане: за яйца, за месо, за красота. 9) Какъ да създадеме птицевъдството си: подборъ, отличителни знаци на добра носачка, на млади пилета, на добритѣ пѣтли; какъ да отглеждаме кокошкитѣ и пр. 10) Смѣна на перушината. 11) Храна, какъ и колко да храниме, разни видове храна: мека, суха, зелена, червен; таблица на всички хранителни материали и тѣхния съставъ, съставяне разкладки и пр. Хранение при свобода на кокошкитѣ, въ ограничени мѣста, въ кафези, лѣте и зиме и пр. и пр. 12) Развъждане: кои кокошки да избереме за разплодъ, развъдна група, яйцата за мжтене, време за мжтене, квачката, мѣста и гнѣзда за мжтене, провѣрвяване зародиша на яйцето, измжтването и пр. 13) Естествено отглеждане на пилетата, тѣхното охранване, подборъ и пр. 14) Болеститѣ по птицитѣ. Тукъ сж описани всички болести: вътрешни заразителни и незаразителни, външни и паразити, съ наставления за лѣкуването имъ, предпазване отъ тѣхъ, дезинфекция, почистване на курници и пр. 15) Общи правила за успѣха на птицевъдството.

Книгата се доставя отъ г-жа Тотева, ул. Стр. брѣгъ № 80 — Видинъ срещу 70 лева. На записалитѣ повече отъ 10 абонати се прави 10% отстъпъ.

Давай на яркитѣ и по малко царица, колкото приближи да пронесатъ наесень, иначе първото яйце може да закъснее доста!

Винаги оставяй едъръ пѣсъкъ, варъ и дървенъ кжмюръ въ сандѣчета на разположение на патицитѣ!

10 съвети за доходното птицевъдство.

1. Отглеждай само двѣ аклиматизирани и полезни раси: нѣколко тежки кокошки за мѣтене, а по голѣмо количество леки и добри носачки.
2. За да имашъ добри-ранни (зимни) носачки насаждай презъ февруари и мартъ, защото сжщитѣ птици почватъ още въ началото на есенъта да носятъ. Презъ зимата яйцата иматъ най-висока цена.
3. Не задържай по-стари кокошки отъ 3 години, защото старитѣ поглъщатъ много повече храна отъ стойността на снесенитѣ яйца. Означавай кокошкитѣ съ пръстени на краката.
4. Подновявай кръвта на птицитѣ само съ изпитани расови пѣтли и дохода ще се удвои.
5. Контролирай носливостта, води книга и премахвай лошитѣ носачки. Добритѣ носачки консумиратъ много по-малко храна отъ лошитѣ, но затова и дохода отъ тѣхъ е много по-голѣмъ.
6. Подходящиятъ и хигиениченъ курникъ е абсолютно необходимъ за интензивното птицевъдство, доказано е, че кокошки поставени въ лошъ курникъ снасятъ 20 и повече яйца по малко.
7. Предпазвай птицитѣ отъ паразити, кокошинки, въшки и пр. защото влошаватъ здравето имъ, преставятъ да носятъ, а често и умиратъ.
8. Храни правилно и рационално, защото кокошката носи чрезъ човката си. Зърнената храна е еднообразна и скъпа, затова прибавянето на животински белтъкъ като месо, смлени кости и остатъци отъ салханата е необходимо нужно.
9. Запазвай добре и чисто яйцата, по възможность щемпелувай ги, продавай младитѣ птици угоени.
10. Въ твой интересъ е членството ти въ едно птицевъдско сдружение, четенето на сп. „Модерно птицевъдство“, полезни книги и брошури, а така сжщо и вслушване въ съвети отъ практики птицевъдци.

Въведи употреблението на пръстенитѣ, за да можешъ да различавашъ кокошкитѣ по години и да означаваашъ добритѣ носачки!